

PASTIERI NAŠLI MÁRIU, JOZEFA A DIEŤA. PO ÔSMYCH DŇOCH MU DALI MENO JEŽIŠ.

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, videopríhovor [TU](#)

(len pre osobné použitie)

Lk 2, 16-21

Pastieri sa poponáhľali do Betlehema a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.

Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.

Po ôsmich dňoch, keď ho bolo treba obrezať, dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako sa počal v živote matky.

Prvá nedeľa v novom roku sa otvára s dobrou zvesťou. Aká je táto dobrá zvesť? Tí, ktorých náboženstvo pokladá za najvzdialenejších od Boha, sú v skutočnosti pre Ježiša, pre evanjelium, najbližšie k Bohu. Toto je dobrá zvesť, ktorú nám evanjelista Lukáš ponúka v úryvku návštevy pastierov v Betleheme.

Lukáš píše: **“poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati.”** Čo im bolo povedané? Čo bolo tou veľkou novinou, dobrou zvesťou? Anjel im oznámil veľkú radosť, že sa pre nich narodil spasiteľ.

Nie je teda pomstiteľom. Pastieri, ako vieme, boli považovaní za kategóriu ľudí vzdialených od Boha, pretože žili v stave neustálej nečistoty, zlodejstva. Boli divokí ako zvery, o ktoré sa starali. Pastieri boli na zozname osôb, ktoré by mal mesiáš pri svojom príchode odstrániť ako hriešnikov.

A predsa, keď sa Boh stretáva s hriešnikmi, vyvracia to, čo učí náboženstvo. Nevyčíta, netrestá, nespája ich v ohni svojho hnevu, ale objíma ich svojou láskou. A naozaj, pastieri boli v objatí Pánovho svetla.

Oni preto ohlasujú toto: pre nich sa narodil spasiteľ, ten, ktorý ich prišiel zachrániť. Napriek tomu sa tí, ktorí počúvajú, neradujú. Radosť pastierov nezdieľajú, ale ako píše Lukáš, **“všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali”**. Je tu čosi nové, neslýchané v tom čo im bolo povedané. Je to pohoršenie z milosrdenstva, ktoré sa bude tiahnuť celým Lukášovým evanjeliom.

Ježiš svojím milosrdenstvom pohorší všetkých, osobitne zbožné osoby, ktoré si myslia, že Božiu lásku si treba zaslúžiť a nezakúsili tak ako pastieri lásku ako dar a nie ako odmenu.

“Divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali” pretože sa rúca to, čo ich náboženstvo učilo o Bohu. Bohu, ktorý odmeňoval spravodlivých a trestal zlých. Aj keď sa všetci divia tejto novine, je tu Mária,

Ježišova matka, ktorá zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci “premýšľajúc” o nich nie tak, ako je to preložené, ale v skutočnom význame tohto slovesa: „*skúmať, vysvetľovať, hľadať skutočný zmysel*“. A teda, aj Mária je prekvapená, rozrušená, ale stojac pred touto novotou, ju neodmieta. Snaží sa pochopiť jej zmysel. Tento Máriin postoj neuzatvorenia sa voči novému, ale naopak otvorením sa a snahou pochopiť, je to, čo z Ježišovej matky urobí jeho učeníčku.

“Pastieri sa potom vrátili” a vzápätí Lukáš píše niečo neobvyklé. V kultúre tej doby boli pastieri považovaní za najviac vzdialených od Boha pre ich stav nečistoty, hriešnosti. Boh bol v nebi na výsostiach obkolesený tými, ktorí sa volali siedmi služobní anjeli. Títo siedmi anjeli mali za úlohu chváliť ho a neustále oslavovať. Napriek tomu Lukáš píše **“pastieri sa vrátili a oslavovali a chválili Boha”**. Potom ako zakúsili Božiu lásku – lásku, ktorá, ako sme videli, neprichádza ako odmena za vlastné zásluhy, ale ako dar pre vlastné potreby – sa aj kategória považovaná za najvzdialenejšiu od Boha stáva tou najbližšou.

Láska privádza do Božej blízkosti, intimity. Zmenil sa obraz Boha a zmenila sa aj situácia pastierov. Neexistuje žiadna osoba na zemi, ktorá by sa kvôli svojej situácii, stavu, mala cítiť vylúčená, alebo na okraji Božej lásky.

Pastieri sa vrátili a chválili a oslavovali Boha presne tak ako bytosti, ktoré sú k Bohu najbližšie. Avšak Ježišova novina sa prijíma s ťažkosťami. Boží plán sa stretáva s odporom ľudí a evanjelista naozaj píše, že **“po ôsmich dňoch, keď ho bolo treba obrezať, dali mu meno Ježiš”**.

Rodičia chcú urobiť z Abrahámovho syna – to bolo zmyslom obriezky – toho, ktorý bol ohlásený za syna Najvyššieho, Božieho syna. Evanjelista chce dať na javo odpor svojho ľudu voči prijatiu tejto noviny prinesenej Ježišom a anticipuje konflikt, ktorý sa zrodí vzápätí, pretože Ježiš nebude nasledovať cestu otcov ale cestu Otca.

Preklad: Mikuláš Kováč